

Biserica Creștină Baptistă „Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56A, Sect 1

Nr. 32



María și Marta

Februarie 2008



*„Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea,
pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt,
să fiți tari în nădejde!”*

Romani 15:13



Necesitate vitala

„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună de nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.”
Matei 5:13

Un împărat le-a întrebat pe cele trei fiice ale sale care din ele îl iubește cel mai mult. Prima a declarat că îl iubește mai mult decât aurul, ce-a de-a doua a spus că îl iubește mai mult decât toate nestematele. Cea de-a treia fiică a răspuns, în schimb, că îl iubește mai mult decât sarea. După această declarație, ea a căzut în dizgrație, căci împăratul a interpretat răspunsul fiicei lui drept o lipsă de respect și de considerație. Dar într-o bună zi, când în toată țara a început să lipsească sarea și a fost necesar ca bucătarii să renunțe la ea, nimănui nu i-a mai plăcut mâncarea. Mulți oameni s-au îmbolnăvit, pentru că le lipseau mineralele importante pentru viață. Atunci împăratul și-a amintit de fiica lui cea mică: el a înțeles cât de înțelept fusese răspunsul ei la întrebarea lui; el a înțeles că nimeni nu poate să trăiască mult timp fără sare și, plin de bucurie, a ridicat-o pe mezină din nou la rang de cinste.

Isus ne compară pe noi creștinii, cu sarea pământului. Dacă am lipsi noi, viața ar fi în multe domenii seacă și fără nici un gust. Câteva boabe de sare sunt suficiente ca să schimbe tot gustul. Câțiva creștini în comitetele de părinți, în comisiile de finanțe, în pozițiile cu responsabilitate publică schimbă tot tabloul. Câțiva creștini care nu trec sub tăcere nedreptatea sau calomnia, câțiva creștini care nu participă la bârfă și la discuții batjocoritoare fac mediul din jurul lor să arate cu totul altfel.

De asemenea, Isus arată clar și motivul pentru care ceicare-L urmează emană o asemenea putere de a săra. Creștinii sunt altfel, pentru că au alte valori și priorități. El îi numește fericiți pe cei blânzi, pe cei care trăiesc în pace, pe cei care au o inimă curată și care tânjesc după dreptatea lui Dumnezeu.

Ne întrebăm adesea dacă noi, în calitate de creștini, suntem ascultați, dacă ceea ce facem noi este important – și ne îndoim adesea de importanța sarcinii noastre. Dar isus nu se îndoiește. El spune foarte clar: Da, sunteți. El nu spune: Ar trebui să fiți sau: Ar fi frumos dacă... El spune: Voi sunteți sare. Isus Însuși vrea să se glorifice în noi și să lucreze prin noi în lumea aceasta. Să ne încredem în El că o și face!

Cornelia Mack - Femeile Îl întâlnesc pe Dumnezeu

Nu dispera...

Nu dispera în ceasul de-ncercare !
Doar grâul e ales spre-a fi cernut.
Tu n-ai să pieri ca pleava dusă-n zare,
Când ești suflare sfântă și nu lut.

Privește norul martorilor, mare.
E drum îngust, dar bătătorit.
Răcnește leul furios de tare,
Dar amintește-ți că-i înlănțuit !

Și Domnul a trecut prin suferințe
Și a răbdat ocară și dispreț,
De-aceea este Domnul biruinței
Comoara cerului, cea mai de preț.

O, nu dori în ceasul de-ncercare,
Chiar veac de-ți pare, să ajungi să mori !
Te-așteaptă răsplătirea cea mare:
Cununa vieții, cea de-nvingător.

Tatiana Topciu



”Binecuvântat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu mântuirea noastră”

Purtarea aceluiași poveri este cea mai obositoare și nesuferită greutate. Cine, în afară de iubire le mai poate suporta ? Care inimă, care mâini, care răbdare, decât ale unei mame iubitoare, mai poate suporta zilni povara vegherii, povara grijii, povara hranei, a curățirii, a purtării pe brațe, a lacrimilor și a neascultării copilului ei ?

”M-ai chinuit cu păcatele tale și M-ai obosit cu nelegiuirile tale, zice Domnul.” (Isaia 43:24)

Și totuși adaugă: *”V-am purtat și tot vreau să vă mai port. Până la bătrânețile voastre, Eu voi fi același.”*

Ce altă iubire, decât a lui Dumnezeu, mai poate vorbi astfel ?

Iată atunci pentru ce trebuie și noi să-I răspundem la fel !



Creșterea creștinului

Creșterea bisericii și creșterea creștinului

1 Corinteni 12:1-50

Biserica se dezvoltă numai în măsura în care membrii ei se dezvoltă. Dezvoltarea vieții creștine nu se poate face în vid. Ea se realizează pe deplin numai în comunitatea frățească a bisericii. Cum poate biserica să contribuie cel mai bine la dezvoltarea vieții creștine? Cum pot creștinii să contribuie la dezvoltarea bisericii?

Mai multe mădulare alcătuiesc un singur trup – 1 Corinteni 12: 12-13

În prima parte din acest capitol ni se atrage atenția asupra varietății darurilor spirituale și asupra unității lor, deoarece ele au aceeași origine: Duhul Sfânt. Apostolul Pavel folosește o imagine pentru a ne arăta că membrii bisericii, în ciuda multitudinii lor, nu sunt decât unul, ca fiind trupul lui Hristos. Corpul uman este compus din mai multe mădulare, dar ele constituie numai un singur trup. Tot așa este și cu o biserică. Puțin importă că membrii ei sunt de origine evreiască sau păgână, că sunt sclavi sau liberi, ei au fost făcuți membrii unui singur trup prin puterea regeneratoare a Duhului Sfânt. Botezul lor a declarat credința lor comună în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul lor. Creștinii fac progrese spirituale în măsura în care ei înțeleg și apreciază legăturile care îi unesc unii cu alții în comunitatea bisericii, unindu-i pe toți împreună cu Isus Hristos.

Importanța fiecărui mădular – 1 Corinteni 12: 14-26

Într-un trup uman nu există antagonisme între diferite mădulare. Piciorul nu cutează niciodată să pretindă că nu face parte din trup, nici că este mai important decât ochiul, mâna, urechea. Trupul n-ar fi un trup, dacă n-ar fi decât ochi, ureche, picior sau mână. Pentru că sunt mai multe mădulare, de aceea trupul formează un tot. Dumnezeu a dat o funcție fiecărui mădular. Nici o parte a trupului nu este independentă de rest. Toate mădularele sunt necesare la dezvoltarea armonioasă a întregului. Dacă unul din mădularele unei ființe suferă, trupul întreg suferă. Tot așa în biserică. Nimeni nu poate considera pe alții cu dispreț. Fiecare membru al bisericii are nevoie de ceilalți.

Trupul lui Hristos – 1 Corinteni 12:27

Cei ce-L primesc pe Hristos ca domn și Mântuitor și devin membrii unei biserici, ei devin membrii trupului lui Hristos. Împreună ei trăiesc din viața lui Hristos. Ei au același conducător, același Mântuitor. Ei depind, unii și alții de Duhul Sfânt. Dacă invidia, gelozia, necurăția, râvnirea la bunul altuia sau orgoliul triumfă în viața unui singur membru, întregul trup suferă din cauza aceasta. Corupția, slăbiciunea sau neascultarea unuia din membrii comunității distruge comuniunea frățească și slăbește mărturia bisericii. Creșterea spirituală a fiecărui membru

contribuie la întărirea întregii biserici. Creștinul intră în biserică ca un nou născut în familia sa și se bucură de relații ziditoare împreună cu creștinii cu experiență. El învață să laude pe Dumnezeu, să se instruiască și să servească.

Fiecare biserică trebuie să favorizeze creșterea membrilor ei

Nici o biserică nu poate scăpa acestei responsabilități. Prin cultul ei, ea hrănește sufletul și permite creștinilor să facă experiențele vitale despre Dumnezeu. Prin învățământul ei biblic, ea formează pe creștini în vederea misiunii lor de servitori ai lui Isus Hristos. Prin viața ei de rugăciune, ea ajută pe credincioși să învingă ispita și să îndure încercările. Prin comuniunea frățescă, ea îi susține și îi încurajează.

“Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste”.

I. Hodoroabă – Studii biblice



Domnul să-ți fie desfătarea, și El

îți va da tot ce-ți dorește inima - Psalmul 37:4

Psalmistul a scris aceste cuvinte inspirat de Duhul Sfânt, pentru ca toți copiii Lui Dumnezeu din toate generațiile să nu aibă altă desfătare decât în Domnul. Dumnezeu nu este împotriva ca oamenii să fie desfătați, dimpotrivă El vrea ca fiecare om să trăiască o viață din belșug, adică o viață plină de sevă! Dar experiența multora ne-a arătat că toți cei care s-au desfătat în lucrurile și plăcerile lumii, nu au fost niciodată pe deplin satisfăcuți. Bețivul vrea mai multă băutură, iar consumatorul de droguri sau de tutun nu se satură decât cu mai mult și mai mult. În noi este un suflet pus de Dumnezeu, suflet ce nu găsește plăcere decât doar în Dumnezeu.

Orice altceva i-am da, orice am pune acolo, nimic nu-i aduce desfătare decât numai Dumnezeu! Sufletul este din Dumnezeu, de aceea sufletul se desfată în Dumnezeu, iar când în El îți este desfătarea, atunci, Dumnezeu umple orice gol al inimii. El împlinește orice lipsește vieții noastre. Să ne încredințăm, dar viața în mâna Lui făcând din Dumnezeu culmea bucuriei noastre. El să ne conducă pe căile plăcute Lui în fiecare zi a vieții noastre.

Femeile Noului Testament



abita

Rubrică realizată de **Marioara Itoafă**

De-a lungul a mii de ani, atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament găsim exemple elocvente a modului în care Dumnezeu dorește să folosească femeile pentru Gloria Lui. Una dintre femeile deosebite care în cadrul bisericii primare a avut o contribuție remarcabilă a fost Tabita. Dumnezeu a folosit-o pentru întoarcerea multor oameni din zona în care locuia.

Doctorul Luca, autorul Faptelor Apostolilor, prezintă o serie de minuni care au fost împlinite în vremea apostolilor. Una dintre minunile relatate este și învierea Tabitei (Fapt. Apostolilor 9:36-43).

În timpul apostolilor, Evanghelia se răspândește. După o perioadă deosebit de zbuciumată, aproximativ prin anii 41 d.Hr, încetează persecuția în Ierusalim și Iudeea. Bisericile din Iudeea, Samaria și Galilea cunosc pacea atât de necesară pentru răspândirea Evangheliei. Bisericile se dezvoltă, numărul membrilor este în creștere semnificativă. Ni se relatează: *“Biserica se bucura de pace în toată Iudea, Galilea și Samaria, se întărea sufletește, și umbla în frica Domnului; și cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea”* (Fapt.Apostolilor 9:31).

Petru face minuni în numele lui Hristos. Vindecă ologul de la ușa templului numită “Frumoasă” (Fapt.Apostolilor 3:11). Mulțimile din cetățile vecine au fost vindecate de umbra lui Petru (Fapt. Apostolilor 5:15-16). El vindecă pe Enea (Fapt. Apostolilor 9, 32-35) și învie pe Tabita (Fapt. Apostolilor 9:36-43).

Iată o scurtă secvență a ultimelor două minuni menționate mai sus. Ne putem imagina faptul că omul lui Dumnezeu, Petru, îndemnat de Duhul Sfânt, părăsește Ierusalimul și pleacă într-o vizită apostolică la biserica din Lida, situată la 37 km vest de Ierusalim. Petru nu știa că această călătorie va avea efecte deosebit de puternice în răspândirea Evangheliei.

În Lida vindecă pe Enea, bolnav, “de opt ani olog în pat”. În Faptele Apostolilor 9:35, ni se spune: *“Toți locuitorii din Lida și din Saron, l-au văzut, și s-au întors la Domnul”*.

După sosirea lui Petru în Lida, au venit doi credincioși din orașul Iope (orașul port Iope era aproape de Lida, la 17 km până la Marea Mediterană), trimiși de ucenici, care i-au adus o veste foarte tristă. Murise una dintre cele mai îndrăgite surori din biserică, numită Tabita, care tradus înseamnă Dorca (Fapt. Apostolilor 9:38). Ni se relatează că, Tabita „*făcea o mulțime de fapte bune și milostenii*” (Fapt. Apostolilor 9:36). Bisericile din Iudeea erau foarte tinere astfel că moartea unui credincios era o grea încercare. Desigur că, după ce i-au explicat lui Petru motivul venirii lor, el a acceptat să meargă la Iope.

Imediat ce a ajuns în Iope, Petru s-a dus direct în camera unde era ținut trupul Tabitei. Deoarece „*Toate văduvele l-au înconjurat plângând, și i-au arătat hainele și cămășile, pe cari le făcea Dorca, pe când era cu ele,*” (F.A. 9:39) sugerează faptul că ea era probabil una dintre văduvele bisericii locale. Lucrările ei de milostenii constau în facerea de haine pentru săraci; era poate croitoreasă.

Petru a cerut tuturor celor prezenți în camera unde era Tabita să iasă afară, a îngenunchiat lângă trup și i-a vorbit: „*Tabita, scoală-te!*” *Ea a deschis ochii, și când a văzut pe Petru, a stătut în capul oaselor*” (Fapt.Apostolilor 9:40). Este evident faptul că, îngenunchind, Petru s-a rugat Domnului pentru Tabita. Și credincioșii din Iope s-au rugat de Petru pentru Tabita. Rugăciunile făcute cu credință pentru noi și pentru semenii noștri sunt deosebit de eficace.

Vestea despre învierea Tabitei a produs o mare agitație în orașul Iope. Ni se spune că “Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul” (Fapt. Apostolilor 9:42). Deci la fel ca și la vindecarea lui Enea și învierea Tabitei a determinat ca mulți să creadă în Domnul.

Tabita a fost instrumentul lui Dumnezeu pentru întoarcerea multora din Iope și împrejurimi. Ea a fost un model, s-a ostenit mult pentru Domnul iar cei din jur au știut să-i aprecieze efortul.

Este important de remarcat faptul că, Petru s-a aflat în apropiere când Dumnezeu a considerat ca a sosit timpul ca Evanghelia să se răspândească.

Petru a hotărât apoi să mai stea un timp în Iope “la un tăbăcar, numit Simion” (Fapt.Apostolilor 9:43).

În cadrul bisericii primare unul din rolurile femeilor era cel de **serviciu caritabil**.

Îngrijirea de cei în nevoi: bolnavi, văduve și orfani era urmărită și rezolvată și prin grija în special a văduvelor care își arătau disponibilitatea și dragostea creștină prin faptele lor de slujire (1 Timotei 5:9-10). Lucrarea îndeplinită de văduve consta în principal din **rugăciune și mijlocire** pentru biserică (1 Timotei 5:5).

Dragi cititoare, biserica noastră ne învață iubire, iar iubirea se revarsă în slujirea altora. Manifestarea exterioară a credinței noastre este și binefacerea. Semnificativ este pentru noi puterea dragostei din 1 Corinteni: 13. Este important ca fiecare dintre noi să iubim așa cum Domnul nostru Isus Hristos, Mântuitorul nostru ne iubește pe fiecare.

Mai mult ca niciodată astăzi este nevoie de noi, femeile, să lucrăm pentru nevoile celor din jurul nostru. Să încercăm să fim mai folositoare celor care au nevoie de ajutorul și sprijinul nostru.



Este frumos când suntem fericiți, dar mai bine și mai important este când facem fericiți pe cei din jurul nostru.

Biserica Baptista "Golgota"

- istoric -

(C
continuare)

Perioada 17.11.1913- 10.05.1916. Deoarece cămăruța din strada Apele Minerale devenise prea mică, la **17.11.1913**, biserica s-a mutat cu chirie în casa de pe **strada Lânăriei, nr. 18** (clădirea a fost desființată).

La serviciul divin de inaugurare a noii clădiri, s-au făcut invitații cu următorul conținut: “*Carte de invitație la consacrarea localului de rugăciune a Comunității Baptiste Române din București, 17 noiembrie 1913, orele 10:30 dimineața precis, Strada Lânăriei 18.*”

Aici s-au produs evenimente memorabile:

- Prima Conferință Baptistă Romană din București 25-27.12.1913 unde au participat șase predicatori: N.Teodorescu; Nicolae Baban; Dumitru Haralambie; Dobre V. Toancă; Teodor Sida și Gheorghe Slău.

Cu această ocazie au fost ordinați: **Constantin Adorian** în calitate de pastor și **Ioan Branea** în calitate de diacon.

- A doua Conferință Baptistă în zilele de 01- 02.11.1914.

La 2 noiembrie 1914 a luat ființă Societatea Tineretului “*PSALMISTUL*”, pentru lucrarea între tineri, avându-l pe G. Niculescu în funcția de președinte, iar pe N. Săvulescu secretar și casier.

Deși atmosfera vremii era bântuită de psihoza războiului, totuși lucrarea bisericii a continuat. Exista o preocupare însemnată pentru răspândirea de literatură, mai ales pentru studierea Bibliei. S-a început scrierea unui dicționar biblic și a unei cărți de cântări. În luna iulie 1915 s-a introdus în biserică ora de rugăciune, duminica dimineața la ora 9, care a însemnat o mare binecuvântare și a înviorat evlavia bisericii. Rezumată în cifre, lucrarea din 1914 a cuprins 104 predici, 104 alte cuvântări, șase botezuri, iar la finele anului 1915, în raportul bisericii au fost consemnate următoarele date: 96 predici, 14 vizite la alte biserici, nouă suflete botezate.

- A treia Conferință Baptistă în zilele de 01-2.01.1916;
- S-a tipărit Mărturisirea de credință, întocmită de Constantin Adorian;
- S-a organizat Cercul Bisericilor Baptiste din Romania;

În timpul cât a fost pe front, fratele **Constantin Adorian**, a fost înlocuit de fratele Carol Strobel.

Cu toate că strada Lânăriei nu era foarte populată, lucrarea s-a dezvoltat continuu, astfel că și această încăpere a devenit neîncăpătoare, de aceea la 10 mai 1916, biserica s-a mutat într-un local nou.

Perioada 10.05.01916 - 24.02.1924. În această perioadă locația bisericii a fost în **Str.Birjarii Vechi nr. 31**,(azi Str. Episcopul Radu nr. 31 - imobilul există și azi). La a doua mutare biserica avea cca.100 de membri și aparținători.

La etajul imobilului s-a desființat un perete de compartimentare și s-a obținut un bun spațiu de cult pentru numărul de membrii existenți.

După terminarea războiului și reîntregirea țării, a avut loc formarea Uniunii Bisericilor Baptiste din Romania. Orașul București a cunoscut o mare dezvoltare, fapt care a atras foarte mulți credincioși baptiști din Ardeal.

În anul 1920, interesul față de lucrarea din București a început a crește fără încetare. În revista "Farul Mântuirii", din 1 martie 1920, fratele Ioan Branea, diaconul bisericii scria :

"Noi toți ar trebui să ne îndreptăm privirile și tot interesul să putem face ceva în capitala țării. De aici s-ar putea atunci să se trimită lucrători în toate direcțiile. La București, noi nu avem cel puțin casa noastră proprie, nu avem unde îngenunchia în pace, ci umblăm în casă cu chirie."

Pentru a împlini această cerință, conducătorii bisericii din București, au comandat un proiect pentru un Palat al Evangheliei, care să fie construit cu toate facilitățile de confort și cu acustica necesară. Sala de cult să aibă 2.500 locuri, baptistier, săli pentru toate activitățile, librărie, tipografie, azil pentru bătrâni, sală de misiune, etc. Condițiile financiare nefiind asigurate, proiectul nu a putut fi realizat.

Constantin Adorian, pastorul bisericii, își împlinea lucrarea cu meticulozitate. El a ținut o statistică la zi, cu toate lucrările și fluctuațiile bisericii. Biserica a crescut în fiecare an, astfel, din statisticile bisericii din acea vreme rezultă că în anul 1913 s-au botezat zece persoane; în 1914, 6 persoane; în 1915 au fost botezate nouă persoane; în 1916, un număr de 12 persoane; în 1918 s-au botezat nouă persoane; în 1919 s-au convertit și au fost botezate opt persoane.

Aceste cifre sunt o dovadă grăitoare a ascensiunii pe care a cunoscut-o biserica an de an. Nu a fost o creștere spectaculară, ci una firească, normală, mai ales în anii războiului. Curăția morală și credințioșia plină de pioșenie a membrilor bisericii au atras admirația celor ce-i cunoșteau. Conform datelor rămase, biserica a aplicat o disciplină bisericească întocmai după Noul Testament.

Perioada 24.01.1924 - 23.07.1929. Biserica a funcționat în această perioadă de timp în **Str. Berzei nr.29**

Ideea proiectul de palat a fost abandonată și la 01.07.1923 s-a pus piatra de temelie a Corpului din curtea Seminarului și în aprilie 1924, clădirea sponsorizată de Bordul de Misiune Externă a Baptiștilor de Sud din Statele Unite ale Americii, a fost terminată.

În Capela Seminarului unde la acea dată director era **Constantin Adorian**, a mutat și membrii bisericii pe care o păstora. Și această sală a devenit neîncăpătoare și din nou a intervenit mutarea.

- va urma -

Alexa Popovici - Istoria Baptiștilor din Romania 1856-1989

Ilie Pop - Monografia selectivă a bisericii "Golgota"



Să împlinim Cuvântul !

Să spargem vasul de alabastru !

Maria Magdalena în casa lui Simon Leprosul în Betania a spart vasul de alabastru cu mir de nard curat pentru al turna pe capul Domnului.

Alabastrul era un vas de lut poros, special folosit ca parfumul să emane mirosul încet și atât cât era nevoie să facă aerul din apropierea lui plăcut, fără a fi nevoie să fie spart. În Orient folosirea mirului mirositor în cantitate așa de mare se folosea doar la îmbălsămare. Evangheliile spun că mirul era „foarte scump”, de „nard curat”.

Domnul i-a înțeles iubirea și menirea, gestul ei de iubire trăită care face și astăzi o lucrare de evanghelizare. Pasajele din scriptură care relatează fapta ei ne aduc parfumul iubirii.

Probabil că ea investise o avere în vasul de alabastru, o avere folosită pentru cer și sigur era săracă, dar bogată în iubirea ei.

Vase de alabastru... fiecare din noi le ținem cu zgârcenie și cu teama de a nu le sparge, de a le păstra pentru noi, de a nu risipi....

Dăruim firmituri de iubire și ni se pare zilnic că facem prea mult pentru cei din jurul nostru.

Să-i dau și să nu merite ? Risipă... Poate și un zâmbet ni se pare prea mult. Risipă... Să te apleci cu dragoste asupra semenului tău. Risipă de timp, risipă de vorbe, de fapte...

Nu dăm pentru ca nu luăm de la izvor, nu ne umplem vasele noastre de alabastru din dragostea divină.

“Ea a făcut un lucru frumos pentru mine!” a spus Domnul.

“Risipă!” a spus Iuda.....

“Ea a făcut un lucru frumos pentru mine”, a spus Domnul și întotdeauna fapta ei va fi spusă acolo unde Evanghelia va fi propovăduită. Și această faptă a trecut peste 2000 de ani.

“Cât de mult a risipit!” a spus Iuda și poate și ceilalți gândeau: *“...banii aceștia ar fi putut să fie dați săracilor.”*

Nu putem să avem și vasele de alabastru întregi și parfumul lor curat în faptele noastre. Sacrificiul stă la baza iubirii.

Să spargem vasele de alabastru! Nu va fi un lux prea mare să ne manifestăm dragostea în familie și să facem sărbătoare în familiile noastre, să ne aplecăm asupra celui de lângă noi cu dragostea totală revărsată, vestindu-L pe Domnul, să facem sărbători în bisericile noastre...

Suntem vase de alabastru la modul figurat, să ieșim din albiile sufletului nostru și să ne “spargem” pentru cer. Iubirea din Hristos este un izvor nesecat, nu vom pierde, nu ne vom cheltui pe noi înșine, ci vom renaște.

Câtă finețe din partea Domnului Isus, El nu a precizat nimic despre gândul lui Iuda !

Ce urât din partea lui Iuda, ce faptă urâtă, am spune noi deși ar trebui să fim atenți cu noi înșine.

Dar mai mult decât orice, să privim la vasul de alabastru care a fost spart de Domnul Isus Hristos la Golgota pentru fiecare din noi, parfumul lui a fost turnat pe capul fiecăruia dintre noi, pentru veșnicie.

Să facem un lucru frumos pentru Domnul și să nu strigăm: "Risipă!" precum Iuda, nici să încercăm să acoperim risipa cu 30 de arginți ca preț al trădării.



"Binecuvântat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu mântuirea noastră"

Purtarea aceluiași poveri este cea mai obositoare și nesuferită greutate. Cine, în afară de iubire le mai poate suporta ? Care inimă, care mâini, care răbdare, decât ale unei mame iubitoare, mai poate suporta zilnic povara vegherii, povara grijii, povara hranei, a curățirii, a purtării pe brațe, a lacrimilor și a neascultării copilului ei ?

"M-ai chinuit cu păcatele tale și M-ai obosit cu nelegiuirile tale, zice Domnul." (Isaia 43:24). Și totuși adaugă: "V-am purtat și tot vreau să vă mai port. Până la bătrânețile voastre, Eu voi fi același."

Ce altă iubire, decât a lui Dumnezeu, mai poate vorbi astfel ?

Iată atunci pentru ce trebuie și noi să-I răspundem la fel !



✦ *Dumnezeu care este dragoste și credincioșie, un singur lucru nu poate face, să ne dezamăgească! Crede aceasta neclintit și vei afla ajutorul LUI!*

✦ *Mai degrabă merg cu Dumnezeu prin beznă, decât să merg singur prin lumină.*

✦ *Dumnezeu nu-i alege pe cei desăvârșiți, ci îi desăvârșește pe cei aleși.*

Popoarele Bibliei:

FILIST

ENII



Filistenii au fost o națiune tribală crudă și curajoasă care a trăit în sud-vestul Palestinei, pe coasta Mării Mediterane. Numele lor se traduce prin „îmigranți”. Uneori ei au fost numiți și poporul „mării”, migrând probabil spre Palestina din insula Creta sau Caftor (Genesa 10:14; Amos9:7).

Influența lor asupra lumii de atunci a fost suficient de mare pentru ca întreg ținutul Canaanului să primească numele de Palestina – „țara filistenilor”.

În biblie, filistenii sunt menționați cu proeminență în două perioade istorice distincte: pe vremea lui Avraam (aproximativ 1900 î.H.) și pe vremea împăraților Saul și David (aproximativ 1200-1000 î.H.).

Filistenii din timpul lui Avraam au fost un neam de oameni pașnici și domoli. Sistemul lor politic administrativ avea în frunte un împărat, Abimelec, care-i conducea dintr-o cetate-capitală (Genesa 26:1,8).

Mai târziu, filistenii au ajuns numeroși, expansioniști și cruzi. Ei și-au organizat teritoriile ocupate în cinci regate locale, grupate într-o confederație: Ascalon, Asdod, Ecron, Gat și Gaza. Dintre judecători, Samson a rămas celebru prin vitejia arătată de el în luptele cu filistenii (Judecători 13-16). În timpul lui Eli, filistenii au încercat să cucerească toată țara evreilor. Rezistența depusă de aceștia a fost firavă, filistenii reușind să captureze până și „chivotul Domnului” (1 Samuel 4:1-22).

Pe vremea lui Samuel, filistenii au distrus cetatea Silo, care servise ca centru de închinăciune al evreilor. Asuprirea exercitată de ei asupra evreilor a fost suficient de mare pentru a-i face pe cei din seminția lui Dan să-și părăsească vatra dăruită de Dumnezeu și să se strămute în nordul Palestinei.

Amenințarea filisteană a fost motivul pentru care evreii au cerut de la Domnul un împărat care să-i unească și să-i conducă în luptă.

Saul, cel dintâi împărat al Israelului, și fiii săi, au căzut pe câmpul de luptă într-o astfel de bătălie cu filistenii (1 Samuel 31:1-4). Cel de al doilea împărat al lui Israel, David, s-a luptat și el cu filistenii, biruindu-i de data aceasta și punând capăt dominației lor asupra evreilor (1 Cronici 18:1).

Există prea puține detalii pentru a putea reconstrui sistemul religios al filistenilor. Biblia menționează câteva zeități din sistemul lor politeist: Dagon, Astartea și Baal Zebub. Existau temple la Gaza (Judecători 16:21, 23-30), Asdod (1 Samuel 5:1-7) și Ecron (2 Regi 1:1-16). Lui Dagon i se aduceau jertfe de către toți domnitorii filistenilor (1 Samuel 16:23), iar bărbații care plecau la luptă obișnuiau să poarte la gât „miniaturi ale chipurilor idolești” (2 Samuel 5:21).

Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-a extins dominația asupra întregii lumi cunoscute de atunci. El a cucerit și cetățile filistenilor, iar pe locuitori i-a deportat pe alte meleaguri ale imperiului. Aceasta a fost ultima referință despre acest popor pe paginile istoriei.



Biblia

cu explicații

Sfatul medicului



Despre dislipidemie

Tocmai ați făcut un test de măsurare a colesterolului sangvin, iar medical dumneavoastră v-a informat că suferiți de dislipidemie.

Ce este dislipidemia? Dislipidemia este o tulburare de metabolism a grăsimilor, caracterizată prin una sau mai multe din următoarele anomalii:

- creșterea colesterolului total;
- creșterea LDL colesterolului;
- scăderea HDL colesterolului;
- creșterea trigliceridelor.

Colesterolul este produs în mod natural de organismul uman și este indispensabil pentru viață, dar în cantități mici.

Colesterolul devine periculos atunci când este în exces în organism, ca în cazul consumului de alimente bogate în grăsimi și colesterol.

Surplusul de colesterol se depune pe vasele de sânge ce irigă inima producând infarctul miocardic și pe vasele de sânge se irigă creierul, determinând ischemia cerebrală (ce duce la paralizii).

Trigliceridele provin pe de o parte din alimentele bogate în grăsimi, iar pe de altă parte prin metabolizarea glucidelor pe care le consumăm.

Cum se tratează dislipidemia:

- prin reechilibrarea alimentării – care are un rol foarte important
- prin tratament medicamentos

De aceea vă sfătuim:

- să reduceți consumul de alimente ce conțin grăsimi: carne grasă, slănină, untură margarină, alimente prăjite, frișcă, maioneză, brânzeturi, cașcaval, mezeluri
- reduceți alimentele ce conțin colesterol: ouă, organe de vită, carne
- reduceți cantitatea de glucide: bomboane, prăjituri, băuturi dulci, înghețată
- consumați cât mai multe legume: roșii, salată verde, varză, conopidă, gulii, țelină
- consumați pâine integrală
- consumați fructe în loc de dulciuri: mere, pere, portocale, kiwi, cireșe, căpșuni, fructe de pădure
- faceți mișcare cel puțin 30 minute zilnic.

Medic **Mariana Tudor**

Cartofu Ț



Cartoful reprezintă - după orez, grâu și porumb - a patra sursă de energie alimentară

Hrănitori și delicioși, cartofii aduc o multitudine de beneficii organismului. Este o mâncare lipsită de grăsimi și colesterol, foarte bogată în vitamina C și potasiu și o excelentă sursă de fibre atunci când cartofii sunt gătiți în coajă. Ei pot fi serviți alături de carnea de porc, vită, pui sau pește sau pot fi chiar ingredientul de bază pentru o mâncare vegetariană. Cartofii sunt serviți și sub formă de piure, prăjiți sau gratinați. Întrucât aproape de coaja legumei se găsesc multe vitamine, minerale și fibre - cu deosebită valoare nutritivă - se recomandă consumarea lor fierți sau copti în coajă.

Secretul... de sub coajă!

- Un singur cartof poate oferi 21% din necesarul zilnic de potasiu al organismului
- Pentru vitamina C, nu te gândești numai la portocale, ci și la cartofi
- Un cartof mediu cu coajă conține 12% din necesarul zilnic de fibre
- Cartofii conțin gluten, un antioxidant protector anticancer
- Cartofii au un indice de sațietate ridicat
- Cartofii conțin un complex de carbohidrați - principala sursă energetică pentru organism

Sfaturi...

- * Evită cartofii încolțiți; conțin solanină, care poate produce anumite tulburări
- * Prin fierbere, amidonul din cartofi se transformă în amidon hidratat, un compus mai ușor digerabil
- * Piureul de cartofi devine și mai pufos dacă, înainte de a-l servi, se încorporează un albuș bătut spumă
- * Pentru a fi copti în coajă, la cuptor, cartofii se spală cu peria, se șterg, apoi coaja se înțeapă ușor cu furculița, ca să nu plesnească în timpul coptului, și se unge cu ulei ca să rămână netezi.



Rondele de cartofi la cuptor

Ingrediente: doi cartofi mari, tăiați rondele fine, doi căței de usturoi, două lingurițe ulei, sare și piper după gust, boia dulce sau iute după gust.

Preparare: Se pune în funcțiune cuptorul la foc potrivit. Se unge tigaia cu ulei. Se pun apoi rondelele de cartofi, se stropesc cu ulei și se adaugă sare și piper după gust. Se presară usturoiul tocat. Se țin la cuptor 20 minute, până cartofii s-au rumenit și sunt moi. Se scot pe un platou, se presară boia și se servesc calzi.

Salată de cartofi

Ingrediente: 600 g cartofi, o țelină mare, tăiată cuburi, 1/2 cană ceapă verde tocată, 1/4 cană supă sau apă, o lingură ulei măsline, 3 linguri oțet aromat, două lingurițe muștar, 3 linguri pătrunjel proaspăt tocat, sare, piper.

Preparare: Cartofii (curățați de coajă) se fierb până devin moi. Separat se amestecă ceapa verde și telina într-un vas larg și se acoperă cu supa fierbinte. Se lasă 10 minute, apoi se adaugă uleiul, oțetul și muștarul. Cartofii fierți se scurg de apă, se taie jumătăți și se adaugă compoziției. La sfârșit se adaugă pătrunjelul, sarea, piperul. Se servesc calzi.

Supă-cremă de legume

Ingrediente: 4 morcovi medii, două bucăți rădăcină pătrunjel, două bucăți mici de telină, șase cartofi, două bucăți ceapă, o legătură pătrunjel, un ardei gras, 3 linguri ulei, 1/2 lămâie (zeama), sare, piper negru.

Preparare: Se spală și se taie legumele mărunt. Se pun la fiert într-o oală mare cu apă și piper până se sfărâmă. Când legumele sunt fierte, se scot și se mută într-un castron (minus ceapa, pe care o dăm afară de tot) unde se pasează până se obține o cremă. Se adaugă apoi zeama rămasă, până ajunge la consistența dorită. La sfârșit se adaugă verdeța, sarea și lămâie după gust. Se servește cu crutoane.



↑ Îndemnuri pentru rugăciune

„...Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

(Iacov 5:16)

Știm că Dumnezeu este nerabdător să dea orice lucru bun acelor pe care îi iubește, de aceea vă îndemnăm să purtați în rugăciunile dumneavoastră:

- unitatea și creșterea spirituală a bisericii;
- lucrarea surorilor din biserică;
- frați și surori care trec prin diverse încercări;
- noii botezați;
- bolnavi;
- frați și surori în vârstă care nu mai pot frecventa Casa Domnului;

“Rugăciunea este a noastră, a tuturor, nu doar a unor persoane pe care le vedem noi mai bune, mai credincioase; rugăciunea este pentru oricine are nevoie de putere divină.”



La multi ani !

Salutăm surorile născute în luna *Ianuarie* cu

Psalmul 91:1-2

„Celce stă supt ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!”

Important !

- Începând cu data de 04.03.2008, orele 16,30 se va relua întâlnirea săptămânală a surorilor – timp de părtășie, studiu din Cuvântul Domnului și rugăciune. Vă așteptăm cu drag.
- Adresa de contact: mariasimarta@yahoo.com
- *Serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” se desfășoară după următorul program:*
 - Vineri:** orele 18.00 – 20.00
 - Duminică:** orele 9.00 – 12.00
18.00 – 20.00

Pe cât de sigur este că soarele va răsări în fiecare dimineață, pe atât de sigur este că Dumnezeu te iubește și te iartă ori de câte ori greșești.

Când lacrima-ți udă obrazul, și-n viața ta-i prezent necazul, Isus Prietenul tău, El fruntea ta o descrețește și te îndeamnă: „Hai, zâmbește!”